
VONNIS

Griffie Nr.: CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN
202
Parket Not.: Openbare terechtzitting van: 23 januari 2007
LE43.L5.4866-06
In de zaak van het openbaar ministerie

P. D., geboren te (...) (Tsjecho-Slovakije) op (...), wonende te (...)
Burgerlijke partij, ter zitting aanwezig en bijgestaan door Meester J. Callewaert, advocaat te (...).

Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, met zetel te Brussel, Koningsstraat 138,
Burgerlijke partij, ter zitting vertegenwoordigd door Meester D. Bosmans, advocaat te (...).

TEGEN:

1. J. K., geboren te Tienen op 18 mei 1980, wonende te Tienen, Oude Aarschotsebaan 20, thans aangehouden in de Hulpgevangenis te (...)
Beklaagde, ter zitting aanwezig en bijgestaan door Meester J. Renaers, advocaat te (...).

2. C. B. S., geboren te Tienen op 9 november 1976, wonende te Tienen, Jubileumlaan 67, thans aangehouden in de Hulpgevangenis te (...)
Beklaagde, ter zitting aanwezig en bijgestaan door Meester Willem Goossens, advocaat te (...).

Naar deze rechtbank verwezen door bevel van de Raadkamer.

Beklaagd te: Tienen op 27 augustus 2006

De eerste en de tweede, als dader of als mededader overeenkomstig artikel 66 Strafwetboek, tezamen met drie minderjarigen

Met voorbedachten rade opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan P. D., die voor deze een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge heeft gehad, met de omstandigheid dat een van de drijfveren van de misdaad of het wanbedrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming

Gezien:

- de stukken van het onderzoek
- de beschikking van de raadkamer d.d. 15 december 2006
- de nota van de burgerlijke partij P. D.

- de besluiten van de burgerlijke partij Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding
- de voor beklaagde B. C. overgelegde stukken

Gehoord:

- het openbaar ministerie in zijn vordering
- de burgerlijke partij en in hun eis tegen beklaagden
- beklaagden in hun middelen van verdediging

De rechtbank beslist **na tegenspraak**.

1. DE PROCEDURE

De strafvordering werd regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

2. DE TENLASTELEGGING

2.1. De feiten

2.1.1.

Op basis van onder meer de eigen verklaringen van beklaagden en die van medebetrokkenen is bewezen dat zij, samen met drie minderjarigen op 27 augustus 2006 ernstige slagen en verwondingen toebrachten aan de heer P. D..

Na aanvankelijke ontkenningen hebben beide beklaagden toegegeven dat, voordat zij in groep vanuit café (...) naar het centrum van Tienen trokken, de afspraak maakten om vreemdelingen op te zoeken en aan te pakken.

K. J. gaf dit pas toe tijdens de confrontatie van 5 oktober 2006 met een van de minderjarigen. Op de vraag wat de bedoeling was als zij in de drankgelegenheid de Grietmuil vertrokken zijn naar richting centrum stad antwoordde deze minderjarige: *"Wij gingen 'zwetzakken' inkappen"*.

K. J. ontkende dat eerst nog maar gaf na bevestiging door de minderjarige dan toch toe: *"Ik wens nu te verklaren dat het inderdaad juist is. Iedereen was op de hoogte en iedereen ging ermee akkoord"*. Hij bleef er wel bij zich niet te herinneren of hij wist dat de minderjarige een mes bij had, alhoewel de minderjarige stellig bevestigde dat hij dit wel wist.

Ook B. C. ontkende aanvankelijk elke betrokkenheid bij de feiten en zeker dat vooraf afspraken waren gemaakt maar kwam reeds in zijn eerste verklaringen hierop terug en gaf op 28 augustus toe dat het feit gepleegd werd met een racistische motief en dat er geen sprake was van uitdaging door het slachtoffer of de persoon die hem aanvankelijk vergezelde. In zijn verklaring van 13 September 2006 antwoordde hij op de vraag of al dan niet afgesproken was om 'zwarte en untermenschen' op te zoeken en deze in elkaar te slaan: *"Ik kan u verklaren dat dit juist is. Wij hadden afgesproken dat wij vreemdelingen zouden opzoeken om deze schrik aan te jagen Het was niet de bedoeling dat wij deze zouden afsteken en of der mate toe te takelen zoals nu gebeurd is"* en *"Wij hadden voorafgaandelijk de beslissing genomen om 'zwarte, untermenschen' op te zoeken en om deze eens goed onder handen te nemen."* In dezelfde verklaring gaf hij ook toe vooraf geweten te hebben dat een van de minderjarigen

een mes bij zich had maar dat hij, omdat het mes zo klein was, niet had gedacht dat er iemand mee kon verwond worden.

Beiden bevestigden hun laatste verklaringen op de zitting van 9 januari 2007.

2.1.2.

In het verslag van de gerechtelijke deskundige d.d. 14 September 2006 wordt m.b.t. de gevolgen van de slagen en verwondingen onder meer gesteld:

....

Betrokkene dient nog verschillende dagen gehospitaliseerd te blijven en een langdurige tijdelijke arbeidsongeschiktheid wordt verwacht alsook een langdurige ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid. Blijvende gevolgen van de opgelopen verwondingen, van zowel scherpe als stompe aard, dienen later geëvalueerd te worden. Ook eventuele psychische weerslag van de feiten kan pas later geëvalueerd worden.

BESLUIT:

Deze 18-jarige jonge man was het slachtoffer van scherpe en stompe geweldpleging. Hij kreeg, naast slagen en stampen, vier messteken in de buikregio en werd hierbij potentieel levensbedreigend gewond. Onmiddellijk operatief ingrijpen was noodzakelijk. Langdurige tijdelijke werkonbekwaamheid alsook langdurige onbekwaamheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid zijn te voorzien. Blijvende gevolgen van de opgelopen verwondingen dienen later geëvalueerd te worden.

2.2. Kwalificatie

Alhoewel de gevolgen van de feiten voor het slachtoffer nog niet definitief vaststaan, blijkt uit het hiervoor gedeeltelijk geciteerde medisch verslag, met een zeer hoge graad van waarschijnlijkheid, dat het slachtoffer een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid zal overhouden. Deze graad van waarschijnlijkheid is afdoende om de feiten te kwalificeren als een inbreuk op art. 400 Swb. Een absolute zekerheid dat de slagen en verwondingen een blijvende arbeidsongeschiktheid tot gevolg zullen hebben is niet vereist. (DE NAUW, A., Inleiding tot het bijzonder strafrecht, 5° ed., biz. 177, nr. 240; zie ook: Cass., 28 juni 1995 <http://www.cass.be>: R. W. 1996-97, 461 noot VAN OVERBEKE, S., Blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid als verzwarende omstandigheid van de opzettelijk toegebrachte slagen of verwondingen, R. W. 1996-97, 461-463)

Dat de ongeschiktheid in grote mate het gevolg kan zijn van de messteken, waarvan vaststaat dat zij niet door K. J. of B. C. toegebracht werden, is wat de kwalificatie betreft niet relevant. Het gaat immers om een objectief verzwarende omstandigheid die dus gevolgen heeft voor alle mededaders aan de feiten. (Cass. 19 oktober 1988, Arr. Cass., 1988-1989,205, R.W. 19881989,1427)

Uit de eigen verklaringen van beklaagden blijkt dat zij de feiten pleegden met voorbedachtheid. Zijzelf en de andere leden van de groep hadden duidelijk vooraf de intentie fysieke agressie te plegen op vreemdelingen, zonder dat een bepaalde persoon werd gevisieerd. De voorbedachtheid moet enkel betrekking hebben op het toebrengen van de slagen en betekent niet dat de ernst van de gevolgen vooraf moet gewild zijn.

Uit het geheel van de verklaringen kan evenwel niet worden afgeleid dat zij de intentie hadden om een vreemdeling te doden. Het feit dat de toegebrachte verwondingen levensbedreigend waren toont dit niet aan. Alles wijst er op dat er sprake was van blinde

agressie zonder dat de intentie om de doden aanwezig was, zelfs al meet aanvaard worden dat elk normaal denkend mens moest beseffen dat de verwondingen die toegebracht werden de dood konden veroorzaken.

Er is dan ook geen reden om over te gaan tot de herkwalificatie van de feiten als "poging tot doodslag" zoals voorgesteld door de burgerlijke partij Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (wat omwille van de vaststaande voorbedachtheid overigens een herkwalificatie naar poging tot moord zou impliceren).

Ook de racistische motieven in de zin van art. 405 quater Swb. zijn afdoende bewezen. Op de zitting bevestigden beklaagden dit overigens.

De feiten werden dus correct gekwalificeerd in de verwijzingsbeschikking.

3. DE STRAFMAAT

3.1.

Het feit is overeenkomstig art. 400 al. 2 Swb. strafbaar met opsluiting van 5 jaar tot 10 jaar en na de correctionalisatie overeenkomstig art. 80 Swb. met een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar. Art. 405 quater maakt een verdubbeling van de minimumstraf mogelijk.

Het O.M. vordert de maximumstraf: een gevangenisstraf van vijf jaar.

De burgerlijke partijen dringen, in pleidooien, aan op een "ernstige" bestraffing.

De verdediging van K. J. pleit voor een gevangenisstraf met uitstel voor het deel dat de reeds ondergane voorhechtenis overtreft onder voorwaarden (wapenverbod, verbod lidmaatschap extreem rechtse verenigingen...).

De verdediging van B. C. pleit zowel voor een werkstraf(impliciet door te verwijzen naar een vonnis van deze rechtbank d.d. 12 december 2006) als voor een straf met probatievoorwaarden.

3.2.

De feiten zijn op zich bijzonder ernstig. Het getuigt van een laag moreel besef om met een groep een niets vermoedende persoon te overvallen en zwaar toe te takelen door hem te slaan en te stampen nadat hij reeds weerloos op de grond ligt. Zelfs abstractie makend van de messteken ging het immers om een zeer zware fysieke agressie met mogelijk ernstige gevolgen.

De ernst van de feiten wordt nog verhoogd door het motief waarmee beklaagden handelden, nl. uit blind racisme. Omwille van het motief en de overduidelijke voorbedachtheid kan het feit niet worden gelijkgesteld met een banale vechtpartij, zoals die soms ontstaat na een woordenwisseling of een ander incident. Hier ging het duidelijk om een geplande expeditie.

De aard van het gepleegde feit en het motief verantwoorden daarom een strenge straf als signaal naar de samenleving en in het bijzonder naar anderen die een gelijkaardig ideeëngoed aanhangen, en die niet terugschrikken voor fysiek geweld.

Daarnaast dient rekening gehouden met de specifieke persoonlijkheid van beklaagden en de mate van gevaar voor recidive.

Tijdens de ondervraging op de zitting bevestigden beklaagden een extreem rechtse ideologie aan te kleven, zonder deze duidelijker te kunnen omschrijven dan een vorm van nationalisme waarin geen plaats is voor vreemdelingen. Uit de overgelegde foto's en de in hun woning in beslag genomen stukken blijkt ten overvloede dat zij aanhangers zijn van extreem rechtse, neonazistische ideeën en dat zij regelmatig contacten onderhielden met gelijkgestemden. Zij stelden wel hun doelstellingen te moeten verwezenlijken via politieke weg, en niet door fysiek geweld.

Beide beklaagden uitten op de zitting hun spijt over het gebeuren. Hun houding na de feiten en tijdens het onderzoek doen echter twifelen aan de oprechtheid hiervan. Kenmerkend is b.v. de houding van K. J. tijdens de confrontatie met de minderjarige zoals beschreven in het P.V. d.d. 5 oktober 2006 (stuk 64), dus op een ogenblik dat hij de gevolgen van de feiten reeds ten voile kon inschatten. Desondanks minimaliseerde hij de ernst van feiten en lachte hij het hele verhaal weg.

Op de zitting nuanceerden zij ook de binnen hun groep voor vreemdelingen blijkbaar gebruikelijke benamingen "zwette, zwetzak, untermensch". Ondanks deze nuancering, waaraan overigens weinig geloof kan worden gehecht, blijft echter duidelijk dat zij een diep gewortelde haat koesteren tegen vreemdelingen.

Ook de psychologische en psychiatrische verslagen zijn weinig geruststellend.

Beiden werden toerekeningsvatbaar geacht.

M.b.t. K. J. werd o.m. gesteld: *De psychopate ontwikkeling zoals die onder meer blijkt uit het psychologisch testonderzoek wijzen naar mogelijk recidief. Daarom is het noodzakelijk dat verdachte psychotherapeutisch wordt behandeld; althans in eerste instantie in een intramurale setting waar hem structuur en houvast wordt geboden.*

M.b.t. B. C. stelde de psychiater: *Deze 29-jarige man vertoont op zijn minst trekken van een schizoïde persoonlijkheidsstructuurstoornis. Dat betekent dat hij weinig affectie vertoont, weinig empathisch is, introvert en een sombere levenshouding aanhoudt.*

Geen van beide beklaagden werd reeds definitief veroordeeld voor gewelddaden maar K. J. lie? wel reeds een minnelijke schikking op voor wapenbezit.

Het vonnis d.d. 12 december 2006 waa maar door tweede beklaagde wordt verwezen is nog niet in kracht van gewijsde getreden vermits het O.M. hoger beroep instelde. Er kan nu dus geen toepassing worden gemaakt van art. 65 Swb. Evenmin kan thans nog toepassing gemaakt worden van de regels inzake samenhang.

In dit vonnis werden beide beklaagden schuldig bevonden aan opzettelijke brandstichting op 23 juli 2006 bij nacht in een woning waarvan zij moesten vermoeden dat er zich een of meer personen bevonden en dit eveneens met een racistisch motief.

Dat er voorafgaand aan de feiten behoorlijk gedronken was, kan niet als een verontschuldiging gelden.

Ook de sociale achtergrond van beklaagden kan niet als verzachtende omstandigheid gelden, zeker niet voor B. C. die reeds gedurende jaren vast werk had.

Gelet op de voorgaande overwegingen is een werkstraf, waarop overigens niet echt wordt aangedrongen, niet gepast. Op de zitting is trouwens niet gebleken dat beklaagden hiervoor werkelijk gemotiveerd waren.

Wel dient een gevangenisstraf opgelegd die voldoende zwaar is als signaal naar de samenleving onder meer met het oog op de algemene preventie.
Daarom wordt een gevangenisstraf opgelegd van drie jaar.

Omwille van de leeftijd van beklaagden, het ontbreken van gelijksoortige voorgaande veroordelingen die in kracht van gewijsde zijn getreden, en om hun toekomst niet te zwaar te hypothekeren kan voor een gedeelte van de gevangenisstrafuitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan, maar voor minder dan voorgesteld door beklaagden. Het uitstel wordt toegestaan voor de helft en met de maximumtermijn, zodat het niet uitvoerbaar gedeelte van de straf groot genoeg is om gedurende de termijn van het uitstel een bijkomende druk op beklagde te leggen om herhaling of het plegen van andere strafbare feiten te vermijden.

Aan dit uitstel worden de hiema bepaalde voorwaarden verbonden, die erop gericht zijn beklagden ertoe te brengen hun levenshouding te veranderen en zo ook op langere termijn herhaling te voorkomen.

4. DE BURGERLIJKE VORDERINGEN

4.1. P. D.

De vordering is ontvankelijk.

Op basis van het verslag van de gerechtsdeskundige en de overgelegde medische attesten is het gevraagde voorschot van 5000 euro voor materiële en morele schade verantwoord.

De aanwijzing van een deskundige is aangewezen met de hiema bepaalde opdracht.

4.2. Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Deze burgerlijke partij vordert een vergoeding van 500 euro voor morele en materiële schade.

De morele schade bestaat hierin dat het gepleegde feit een misprijzen inhoudt van de doelstellingen van de burgerlijke partij en dat het de realisatie van die doelstellingen bemoeilijkt. Bij de begroting van het bedrag kan rekening gehouden worden met de ernst van de feiten zodat meer dan de gebruikelijke euro kan worden toegekend.

De materiële schade bestaat uit de bijkomende prestaties die ingevolge dit feit dienden geleverd, ook al gebeurt dit in het kader van een wettelijke opdracht.

In billijkheid wordt de totale schade, die bij gebreke van duidelijk begroting eerder symbolisch blijft, begroot op 250 euro.

OM DEZE REDENEN,

DOET DE RECHTBANK UITSPRAAK ALS VOLGT, rekening houdend met de volgende bepalingen:

- 25-38-40-80-400-405 quater van het Strafwetboek;
- 194-195 van het Wetboek van Strafvordering;
- 1 -8 Wet van 29 juni 1964;
- 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door art. 162 van de wet van 26.6.1992, houdende sociale en diverse bepalingen, nogmaals gewijzigd door art. 1.2° van de Programmawet van 24 december 1993; en tenslotte gewijzigd door de art. 2-4 al.1-9 van de wet van 26.6.2000, betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die

betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in art. 78 van de Grondwet (Belgisch Staatsblad van 29 juli 2000);

- 28-29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door art. 3 van de Programmawet van 24 december 1993; het K.B. van 18 december 1986; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de art. 1.2° en 3 van de Programmawet van 24 december 1993, gewijzigd door art. 23 K.B. van 19 december 2003, gewijzigd door art. 1 K.B. van 31 oktober 2005 en tenslotte gewijzigd door de art. 2-4 al.1-9 van de wet van 26 juni 2000, betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in art. 78 van de Grondwet (B.S. 29 juli 2000) gewijzigd bij art. 36 en 45 van de wet van 7 februari 2003; art. 1-2 van het K.B. van 22 december 2003 houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 7 februari 2003;
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door de art. 1-2 van het K.B. van 29 juli 1992, gewijzigd door art. 1-2 van het K.B. van 23 december 1993 en vervolgens gewijzigd door art. 1 K.B. van 11.12.2001, tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 voornoemd;
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, door de heer Voorzitter aangeduid.

1. OVER DE STRAFVORDERING

De Strafvordering is ontvankelijk.

De rechtbank verklaart het ten laste gelegde feit, zoals gekwalificeerd, bewezen en veroordeelt eerste beklaagde K. J. en tweede beklaagde B. C. tot een gevangenisstraf van **drie jaar**, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende **vijf jaar** voor **de helft** hiervan, onder de volgende voorwaarden:

1/ voor eerste beklaagde:

- een vaste verblijfplaats te houden en de probatiecommissie van elke wijziging onmiddellijk op de hoogte te brengen;
- alle mogelijke inspanningen te doen om tewerkgesteld te worden en daartoe zo nodig een aangepaste opleiding te volgen, minstens te zorgen voor een vaste tijdsbesteding;
- een aangepaste behandeling te volgen zoals aangegeven door de gerechtsdeskundige, psychiater, bij een therapeut te bepalen in akkoord met de probatiecommissie;
- zich te onthouden van elk wapenbezit;
- zich te onthouden van deelname aan activiteiten van skinheads of van extreem rechtse groeperingen zoals "Bloed-Bodem-Eer-Trouw", Blood & Honour, of gelijkaardige;
- in te gaan op elke oproep van de justitieassistent(e) of de probatiecommissie en de gegeven richtlijnen strikt op te volgen;

2/ voor tweede beklaagde:

- een vaste verblijfplaats te houden en de probatiecommissie van elke wijziging onmiddellijk op de hoogte te brengen;
- alle mogelijke inspanningen te doen om terug te worden tewerkgesteld en daartoe zo nodig een aangepaste opleiding te volgen, minstens te zorgen voor een vaste tijdsbesteding;

- zich te onthouden van elk wapenbezit;
- zich te onthouden van deelname aan activiteiten van skinheads of van extreem rechtse groeperingen zoals "Bloed-Bodem-Eer-Trouw", "Blood & Honour" of gelijkaardige organisaties;
- in te gaan op elke oproep van de justitieassistent(e) of de probatiecommissie en de gegeven richtlijnen stipt op te volgen;

De rechtbank verplicht iedere beklagde bovendien tot betaling van een bijdrage van vijftwintig euro, dit bedrag van vijftwintig euro met 45 opdecimen gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent.

Legt aan iedere veroordeelde bovendien een vergoeding van vijftwintig euro op.

Veroordeelt beklagden hoofdelijk tot de gerechtskosten gemaakt door het openbaar ministerie, in het geheel begroot op de som van 3182,38 euro.

2. OVER DE BURGERLIJKE VORDERING

De vorderingen van de burgerlijke partijen zijn ontvankelijk.

De rechtbank veroordeelt beklagden hoofdelijk tot betaling aan:

- **Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding:**
250 euro meer de gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf vandaag.
- **P. D.:**
een voorschot van 5000 euro, meer de gerechtelijke intresten vanaf vandaag.

Alvorens verder recht te doen over deze burgerlijke vordering wordt als deskundige aangewezen:

Dr. K. DE MUNNYNCK, (...),

met als opdracht:

- P. D. te onderzoeken en een met reden omkleed en schriftelijk verslag (zo nodig na raadpleging van specialisten van zijn keuze) op te maken waarin minstens volgende punten worden behandeld;
- De fysieke en eventueel psychische letsels, opgelopen bij de feiten van 27 augustus 2006, te beschrijven, evenals de behandeling ervan tot aan de genezing of consolidatie;
- Vast te stellen of de opgelopen letsels na de consolidatie nog medicatie en of paramedische behandelingen noodzakelijk of louter op comfort gericht zijn; desgevallend de aard en de termijn ervan te bepalen en de omvang van de eraan verbonden kosten te ramen;
- De duur en de graad van tijdelijke arbeidsongeschiktheid aan te geven;
- De consolidatiedatum te bepalen en desgevallend een datum voor mogelijke herziening vast te stellen indien in de toekomst en verdere evolutie van de invaliditeit voorzien is;
- De graad van blijvende arbeidsongeschiktheid en invaliditeit te bepalen;
- De esthetische schade te beschrijven en te evalueren zo mogelijk volgens de gebruikelijke zevendelige schaal, bij voorkeur geïllustreerd door fotomateriaal;

- Alle verdere nadelige gevolgen van de restletsels te beschrijven zo voor de economische bedrijvigheid als voor het algemeen welzijn;
- Alle vragen van de partij en, nuttig voor de begroting van de schade, te beantwoorden;
- Na afloop van de verrichtingen, aan de partij en kennis te geven van het voorverslag met mogelijkheid voor partij en hierop te antwoorden en in het verslag hun opmerkingen op te tekenen en te beantwoorden;
- Een gemotiveerd eindverslag neer te leggen ter griffie binnen de vier maanden na de ontvangst van de aanwijzing.

De verdere behandeling van deze vordering, evenals van alle andere mogelijke burgerlijke belangen, wordt aangehouden overeenkomstig art. 4 V.T. Sv.

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de achttiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:
de heer H. HAEX, voorzitter;
mevrouw S. CALLEWAERT, substituut-procureur des Konings;
mevrouw A. KEIRSMAEKERS, adjunct-griffier.